

Sygn. akt IV CSK 369/13

POSTANOWIENIE

Dnia 11 grudnia 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Anna Owczarek

w sprawie z powództwa B. B. Z.
przeciwko P. [...] Spółce Akcyjnej w W.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 11 grudnia 2013 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powódki
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 8 lutego 2013 r., sygn. akt I ACa [...],

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2) odstępuje od obciążenia powódki kosztami zastępstwa procesowego w postępowaniu kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

Powódka B. B. Z. wniosła skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 8 lutego 2013 r. w części oddalającej wniesioną przez nią apelację od wyroku Sądu Okręgowego w B. z dnia 28 czerwca 2012 r., którym oddalone zostało powództwo przeciwko P. [...] Spółce Akcyjnej z siedzibą w W. o zapłatę zadośćuczynienia ponad kwotę 102.000 zł z odsetkami ustawowymi.

W odpowiedzi na skargę pozwana wniosła o odmowę przyjęcia skargi do rozpoznania oraz zasądzenie kosztów postępowania kasacyjnego według norm przepisanych.

Sąd Najwyższy oceniając, na podstawie art. 398⁹ § 1 k.p.c., skargę kasacyjną z punktu widzenia podstaw przyjęcia jej do rozpoznania, zważył:

Skarga kasacyjna może zostać przyjęta do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Wymienione kwalifikowane przesłanki wskazują, że przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania jest usprawiedliwione w zasadzie jedynie wtedy, gdy realizuje ona funkcję publicznoprawną. Podkreślenia wymaga, że Sąd Najwyższy nie jest trzecią instancją sądową i nie rozpoznaje sprawy, a jedynie skargę kasacyjną, będącą szczególnym środkiem zaskarżenia.

W art. 398⁴ § 2 k.p.c. przewidziano wymaganie przytoczenia i odrębnego uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, który umożliwiać ma ocenę, czy w danym przypadku wykazane są przyczyny realizujące funkcje. Kognicja Sądu Najwyższego na tym etapie postępowania kasacyjnego (tzw. przedsądu) jest ograniczona i nie obejmuje oceny zasadności podstaw skargi.

W wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania powódka wykazywała, że jest ona oczywiście uzasadniona, bowiem Sąd Apelacyjny naruszył art. 445 § 1 k.c. przez rażąco nieodpowiednie ustalenie wysokości zadośćuczynienia w związku z następstwami wypadku. W szczególności, jej zdaniem, Sąd Apelacyjny uznając, że usprawiedliwione jest przyznanie kwoty 160.000 zł tytułem zadośćuczynienia, zamiast żądanej kwoty 250.000 zł, wprowadzie

podał szereg okoliczności, które powinny być wzięte pod uwagę przy orzekaniu w niniejszej sprawie, ale nie odniósł ich do sytuacji, w jakiej znalazła się powódka.

W ocenie Sądu Najwyższego powyższe nie usprawiedliwia przyjęcia skargi kasacyjnej powódki do rozpoznania. Jak zgodnie przyjmuje judykatura i doktryna prawnicza przesłanka wymieniona w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. wymaga szczegółowego uzasadnienia z powołaniem się na argumenty prawne odrębne od uzasadnienia merytorycznego skargi, przy czym zasadność powinna być widoczna już na pierwszy rzut oka, bez szczegółowego wgłębiania się w wywody prawne (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 18 czerwca 2008 r., III CSK 110/08, nie publ., postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 11 czerwca 2010 r., IV CSK 148/10, nie publ.). Odpowiednia wysokość sumy przyznawanej tytułem zadośćuczynienia, o której mowa w art. 445 § 1 k.c., jest pojęciem prawnym o charakterze ocennym, objętym dyskreccjonalną władzą sądu meriti. W przypadku norm odwołujących się do uznania sędziowskiego, kontrola Sądu Najwyższego w postępowaniu kasacyjnej ogranicza się tylko do przypadków naruszeń rażących (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 15 października 2009 r., I CSK 83/09, niepubl.; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 8 sierpnia 2007 r., I CSK 165/07, OSNC-ZD 2008, nr 3, poz. 66). Wbrew twierdzeniom powódki brak w niniejszej sprawie podstaw do przyjęcia rażącego naruszenia art. 445 § 1 k.c. Uzasadnienie zaskarżonego wyroku jednoznacznie wskazuje, że Sąd Apelacyjny w sposób wyczerpujący przedstawił okoliczności mające wpływ na ustalenie wysokości należnego powódce zadośćuczynienia, w tym te, których pominięcie powódka zarzuciła. Oczywista zasadność naruszenia tego przepisu nie wchodzi więc w rachubę.

Z tych względów Sąd Najwyższy, na podstawie art. 398⁹ § 1 i 2 k.p.c., odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, o kosztach postępowania kasacyjnego orzekając w oparciu o zasady słuszności z uwagi na charakter roszczenia i sytuację majątkową powódki (art. 102 w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.).

aw

jw